

РЕШЕНИЕ

№ 3059

гр. София, 06.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВАВ

при участието на секретаря ЕД
като разгледа докладваното от ВАВ Гражданско дело № 20211110169069 по
описа за 2021 година

РЕШЕНИЕ

06.04.2022 г., гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I I Г. О., 156-ти състав, в открито публично заседание на седми март през две хиляди и двадесет и втора година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВА

при секретаря ЕД, като разгледа докладваното от съдия ВА гр. дело № 69069/2021 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Подадена е искова молба от АЛ. С. К. срещу „МЦЙ“ ЕООД, като се твърди, че страните се намирали в трудово правоотношение по силата на Трудов договор № 36/02.05.2007 г. и допълнително споразумение от 30.03.2021 г. Поддържа, че по силата на трудовото правоотношение е изпълнявала длъжността „лекар УНГ“. Навежда доводи, че по

силата на договора се дължало трудово възнаграждение в размер на 1200,00 лева месечно, като също така било дължимо и допълнително трудово възнаграждение, което се равнявало на 50 % от сумата, която работодателят бил получил от НЗОК за съответния месец за предоставените от служителя медицински услуги. Излага съображения, че от м.03.2020 г. в Република България, предвид усложнената обстановка от COVID-19, лекарите работели при усложнена обстановка, като била приета Методика за определяне на размера на сумите за плащания от НЗОК на изпълнителите на медицинска помощ на дентална помощ и на медико-диагностични дейности за работа при неблагоприятни условия. Твърди, че с методиката се определял дължим размер на плащания при неблагоприятната обстановка, в това число касаещи и лекарите при ответника. Поддържа, че НЗОК била извършила плащане на сума въз основа на която се определяла базисната стойност на доплащането на работодателя, като в случая за период м.03.2020 г. до м.12.2020 г. не била заплатена сума в общ размер от 18786,90 лева, като се периода от 01.04.2020 г. до 01.12.2021 г. се дължала и мораторна лихва върху дължимата сума в размер на 2272,02 лева. Навежда доводи, че след посочения период имало извършена корекция на дължимите суми – с оглед базисната основа, като за периода м.01.2021 г. до м.09.2021 г. се дължала сумата от 12910,85 лева за допълнително трудово възнаграждение, като с оглед липсата на плащане за периода 01.02.2021 г. до 01.12.2021 г. се дължала мораторна лихва за в размер на 2961,25 лева. Излага съображения, че към момента на предявяване на иска не била получила дължимите допълнителни суми за трудово възнаграждение. Иска ответника да бъде осъден да заплати претендираните суми, както и присъждането на деловодни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на искова молба, като се твърди, че на ищеца били изплатени всички дължими възнаграждения, които били дължими за процесния период, поради което иска бил неоснователен. Поддържа, че трудовото правоотношение между страните било прекратено на основание чл. 326, ал. 1 КТ, считано от 01.12.2021 г., като в предизвестieto си служителя не бил навел никакви съображения за дължими към него трудово възнаграждения. Прави отвод за нередовност на исковата молба, като твърди, че с оглед основаниято на което била формулирана претенцията на ищцата, не можело да се изясни, как точно са формирани претендираните вземания. Навежда доводи, че ищецът не бил установил пълно и главни материалните предпоставки на претендираното вземане, което обосновава, като прави извод за неоснователно на претенцията. Развива аргументи от правна страна по отношение на твърдяната от ищеца методика, като прави извод, че последният не попадала в обхвата на приложението ѝ, поради което не ѝ се дължало допълнително трудово възнаграждение, като освен това обосновава, че с доводите си ищеца тълкувал превратно разпоредбите на методиката. Навежда доводи с оглед релевантни разпоредби в методиката, коя част от персонала на съответно лечебно заведение имала право на допълнително трудово възнаграждение и при какви условия, респ. в кои лечебни заведения. Твърди, че само при определени изключения дължал допълнителни трудови възнаграждения, като подробно сочи в кои случаи. Поддържа, че тъй като с оглед извършеното плащане на всички дължими възнаграждения към ищеца, то не била дължима сумата за претендираните мораторни лихви. Иска отхвърляна исковете. Претендира

разноски.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с първоначално обективно, кумулативно съединени осъдителни искове се правно основание чл. 128, т. 2 КТ и чл. 245, ал. 1 КТ, във вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

За да възникне парично вземане за заплащане на трудово възнаграждение в обективната действителност следва да са се проявили следните материални предпоставки (юридически факти): **1)** между работника или служителя и работодателя да е налице валидно възникнало трудово правоотношение; **2)** работникът или служителят да е претирал реално работна сила за твърдения период за който се претендира, че работодателят не е заплатил дължимото трудово възнаграждение, респ. допълнително трудово възнаграждение.

Между страните не се спори, поради което с доклада по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК е отделено за безспорно, че страните са се намирали в трудово правоотношение по силата на Трудов договор № 36/02.05.2007 г. и допълнително споразумение от 30.03.2021 г., като ищцата е изпълнявала длъжността „лекар УНГ“. В тази насока между страните не спори, а и е ноторно обстоятелството (арг. чл. 155 ГПК), че за процесния период е обявено последователно извънредно положение, а след това извънредна епидемиологична обстановка с Решение на НС от 13.03.2020 г., а след това последователно със Заповеди на Министъра на здравеопазването на Република България във връзка с инфекциозно заболяване – SARS Covid 19.

От клаузите на допълнително споразумение от 30.03.2021 г. се установява, че страните са се уговорили за следното:

- че основното месечно трудово възнаграждение на служителя ще бъде в размер на 1200,00 лева;

- служителят получава допълнително трудово възнаграждение (ДТВ) от реализираните приходи по договор със СЗОК, което се формира, както следва: $ДТВ = 50 \% \times \text{приходи с договор със СЗОК} - 1200,00 \text{ лева}$, т.е. ДТВ се равнява на 50 % от сумата, която е получена от работодателя за съответния месец за предоставени от служителя медицински услуги на пациенти на работодателя, на основание сключен договор между работодателя и НЗОК, намалена с 1200,00 лева; служителят получава ДТВ в размер на 40 % от всички извършени от служителя платени медицински услуги за съответния месец извън пакета, гарантиран от бюджета на НЗОК, предоставени на пациенти на работодателя, включително от профилактични прегледи по договор с работодатели юридически лица.

Съгласно правилото на чл. 20 ЗЗД при тълкуването на договорите трябва да се търси действителната обща воля на страните. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора обичаите в практиката и добросъвестността.

Представени и неоспорени са отчети за извършена медицинска дейност от ищеца (л. 15-63 в кориците на делото).

Приложено е писмо от НЗОК изх. № 23-00-245/04.03.2022 г. като се установява, че ответника има сключен договор със СЗОК № 22-2332/2020 за оказване на специализирана извънболнична помощ и медико-диагностична дейност. Посочено е, че за периода от м.03.2020 г. до м.09.2021 г. не са изплащани средства за допълнителни трудови възнаграждения за медицински и немедицински персонал въз основа на Методика за определяне размер на сумите, заплащани от НЗОК на изпълнители на медицинска помощ, на дентална помощ и на медико-диагностични дейности за работа при неблагоприятни условия по повод обявена епидемична обстановка в лечебното заведение. Изяснено е, че са изплащани парични средства на основание чл. 8.1. от Методиката, съгласни който право на заплащане за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка има изпълнител на СИМП и/или МДД в случай, че стойността на отчетената дейност за съответния месец за 2020 г. или 2021 г. е по-малко от 85 % от базисната стойност за 2020 г., съответно 2021 г.

От заключението на ССЧЕ се изяснява, че съгласно отчетите за извършена специализирана болнична помощ от лекари в лечебно заведение по договор за периода от 01.03.2020 г. до 31.10.2021 г. НЗОК е превело на ответника сумата от 132062,94 лева за 2020 г., съответно за 2021 г. – сумата от 48406,59 лева. Експертът е посочил, че съобразно подадените отчети от ищеца за 2020 г. е налице сума за получаване в размер на 15436,97 лева, а за 2021 г. – сумата от 10544,15 лева. Посочено е, че ответникът е превел на ищеца сумата от 24657,25 лева за 2020 г., а за 2021 г. сумата от 24924,25 лева. Експертът е посочил, че сумите за получаване са формирани на база изчисления по методиката, като сумите който са преведени на ответника са по договор. Изяснено е, че съобразно подадените отчети от ищеца и условията на трудовия договор и допълнителното споразумение за 2020 г. е налице дължимата сумата от 24657,25 лева, а за 2021 г. – сумата от 24924,25 лева, които суми са изплатени на ищеца. В открито съдебно заседание от 07.03.2022 г., вещото лице подробно е изяснили сумите за получаване от страна на ищеца, като е посочено, че тези изводи са въз основа на справки за изплатени суми за 2020 г. и 2021 г., които са отразени в заключението, които справки са от Здравната каса, които са изплатени на ответника, като били включени суми за възнаграждения по методиката – общо за докторите, които се полагали. Експертът е посочил, че от справки от ответника се установявало, че за тези години му били превеждани съответни суми, съответно е посочена базисна стойност на определяне на сумите. Вещото лице е посочило, че сумите са изплатено общо за всички доктори. Изрично е посочено, че е извършено намалени с 1200,00 лева, което е отразено в таблицата за 2021 г., съответно са взети предвид параметрите на трудовия договор и допълнителното споразумение, за което вещото лице е направило подробни разяснения.

Съдът, като извърши преценка на заключението на ССЧЕ, съобразно правилото на чл. 202 ГПК намира, че следва да го кредитира, тъй като е извършено обективно, компетентно и добросъвестно. Експертът е отговорил изчерпателно на поставените задачи, като по делото

не се установява, че последният е заинтересован от изхода на правния спор или е недобросъвестен. С оглед направените от ответника оспорвания следва да се отбележи, че възприемането на заключението на вещото лице от решаващия съд не е обусловено от оспорването му или не от страните по делото, поради което отсъствието на направено възражение е правно ирелевантно както за неговата обективност, така и за значението му за крайния правен резултат по делото – в този смисъл напр. **Решение № 144 от 7.10.2010 г. на ВКС по т. д. № 806/2009 г., II т. о., ТК; Решение № 393 от 1.10.2010 г. на ВКС по гр. д. № 4703/2008 г., II г. о., ГК.** В случая, съдът намира, че изводите на вещото лице кореспондират с останалите доказателства по делото, като експертът подробно както в заключението си, така и при изслушването и защитата на експертизата в о. с. з. от 07.03.2022 г. е посочил ясно и безпротиворечиво как е достигнал до съответните изводи, които са отразени в заключението на ССЧЕ.

Настоящият съдебен състав намира, че при съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, спорът между страните се концентрира от правна страна върху приложението на Методика за определяне размер на сумите, заплащани от НЗОК на изпълнители на медицинска помощ, на дентална помощ и на медико-диагностични дейности за работа при неблагоприятни условия по повод обявена епидемична обстановка.

Съгласно чл. 15а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (Загл. доп. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.), по време на извънредното положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и до три месеца след нейната отмяна Националната здравноосигурителна каса и Българският лекарски съюз, съответно Българският зъболекарски съюз, може да подпишат анекс към съответния национален рамков договор, който съдържа заплащане за работа при неблагоприятни условия по време на обявеното извънредно положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и до три месеца след нейната отмяна на изпълнителите на медицинска помощ, съответно на дентална помощ, условия и ред за заплащането и методика за определяне размера на сумите. Средства може да се осигуряват и чрез допълнителен трансфер от бюджета на Министерството на здравеопазването. Министерството на здравеопазването може да изплаща допълнителни възнаграждения за постигнати резултати на служители в системата на Министерството на здравеопазването и подведомствените му разпоредители с бюджет, работещи при неблагоприятни условия на труд по време на обявеното извънредно положение, съответно на извънредната епидемична обстановка, включително за дейности, свързани с поставяне на ваксини срещу COVID-19.

Според дефинитивната норма на чл. 58 ЗЗО, изпълнители на медицинска помощ по смисъла на този закон са **лечебни заведения или техни обединения по Закона за лечебните заведения, с изключение на лечебните заведения по чл. 8, ал. 1, т. 5 от Закона за лечебните заведения, и национални центрове по проблемите на общественото здраве по Закона за здравето.**

В Методиката са предвидени следните разпоредби, които съдът намира за релевантни:

- разпоредбата на чл. 1, според която, заплащане за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка се извършва за месеците, през които на територията на страната със заповед на министъра на здравеопазването са въведени протиепидемични мерки;

- правилото на чл. 2, в която е прието, че размерът на сумите, изплащани на изпълнителите на медицинска помощ за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка се определя от НЗОК ежесмесечно за всеки изпълнител на медицинска и/или дентална помощ и МДД, сключил договор с НЗОК по реда на НРД за медицинските дейности 2020 – 2022 г. и/или НРД за денталните дейности 2020-2022, който изрично не е заявил, че не желае да получава суми за неблагоприятни условия на работа.

- нормата на чл. 3, според която размерът на месечните суми за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка се определя както следва: **3.1.** за изпълнителите на извънболнична медицинска и дентална помощ - на базата на стойността на отчетената дейност, включена в подадените ежесмесечни файлове за съответния месец и 85% от базисната стойност на дейността за 2020 г.; **3.2.** за изпълнителите на болнична медицинска помощ – на базата на стойността на отчетената дейност, включена в подадените ежесмесечни файлове и 85% от средномесечната стойност за дейността за 2020 г.;

- разпоредбата на чл. 5 от която се изяснява, че при изразходване на получените средства по реда на тази методика, ръководителите на лечебни заведения - изпълнители на медицинска и дентална помощ са длъжни при формирането на разходите за персонал да отчитат действително отработените дни в месеца, за който са получени средствата;

- правилото на чл. 6, в което е предвидено, че методика за определяне на размера на сумите за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка на изпълнителите на първична извънболнична медицинска помощ (ПИМП): **6.1.** Право на заплащане за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка има изпълнител на първична извънболнична медицинска помощ в случай, че стойността на отчетената дейност за съответния месец за 2020 г. е по-малка от 85% от базисната стойност за дейност за 2020 г. **6.2.** Базисната стойност за дейността за 2020 г. е равна на стойността на отчетената дейност от изпълнителя на ПИМП за месец януари 2020 г.;

- правилото на чл. 7, според което методика за определяне на размера на сумите за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка на изпълнителите на болнична медицинска помощ: **7.1.** Право на заплащане за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка има ИМП само в случай, че в конкретния месец на 2020 г. стойността на отчетената дейност по КП, КПр и АПр е по-малка от 85% от средномесечната стойност за дейността на ИМП за 2020 г. **7.2.**

Средномесечната стойност за дейността за 2020 г. се формира от средната стойност на изплатените средства през месеците януари, февруари и март 2020 г. за работа по КП, КПр и АПр и определените стойности за дейност по КП, КПр и АПр по реда на правилата по чл. 4, ал. 4 ЗБНЗОК за 2020 г. за месеците април – декември 2020 г. 7.3. При определяне на средномесечната стойност за дейността за 2020 г. се вземат предвид и дейностите по Приложение № 1 към Правилата по чл. 4, ал. 4 ЗБНЗОК, приети от НС на НЗОК. 7.4. Конкретният размер на заплащането за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка за всеки изпълнител се определя в размер на разликата между 85% от средномесечната стойност на дейността за 2020 г. и стойността на отчетената дейност за съответния месец на 2020 г.; 7.5. Месечната сума за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка не може да надвишава разликата между определената по реда на чл. 4, ал. 4 от ЗБНЗОК стойност за болнична помощ на ИМП за съответния месец и стойността на отчетената дейност за същия месец. 7.6. Конкретният размер на месечната сума за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка на ИМП се определя въз основа на данните от месечните файлове за извършената дейност за месеца. Окончателният размер на сумата за заплащане за неблагоприятни условия на работа за всеки изпълнител на медицинска помощ за месеца се определя от НЗОК и утвърждава от Надзорният съвет на НЗОК; 7.7. Сума за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка не се утвърждава за лечебни заведения, които са заявили, че не желаят да получават такова заплащане. 7.8. Изплатените средства за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка се включват при отчитане на изпълнението на годишните стойности за болнична медицинска помощ, разпределени по месеци съгласно правилата по чл. 4, ал. 4 от ЗБНЗОК 2020 и участват при прилагането на механизма за гарантиране предвидимост и устойчивост на бюджета на НЗОК за здравноосигурителни плащания за болнична медицинска помощ, договорен с НРД МД 2020 – 2022. 7.9. Всеки изпълнител на болнична медицинска помощ, получил заплащане за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка, представя в РЗОК справка за разходите по икономически елементи във формат, утвърден от НС на НЗОК. 7.10. Справката по предходната точка се представя в срок до 20-то число на месеца, следващ месеца, за който се извършва плащане за неблагоприятни условия на работа. 7.11. След отпадане на основанията за изплащане на суми съгласно тази методика, стойността на отчетените дейности, превишаваща определената в Приложение № 2 към индивидуалните договори стойност за конкретен месец, се компенсира с размера на вече изплатените на лечебното заведение средства за работа при неблагоприятни условия на работа. Компенсирането по предходната точка се извършва преди прилагането на механизма за гарантиране предвидимост и устойчивост на бюджета на НЗОК за здравноосигурителни плащания за БМП. 7.12. Изпълнител на болнична медицинска помощ, който за съответен месец е реализирал разходи за дейността, превишаващи 85% от определената по реда на тази методика средномесечна стойност на дейността за 2020 г., има право с мотивирано искане чрез директора на РЗОК до управителя на НЗОК да заяви увеличение на сумата за неблагоприятни условия на работа за месеца.

7.13. Право на увеличение на сумата за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка имат лечебни заведения, които оказват спешна медицинска помощ чрез разкрито спешно отделение и работят в изпълнение на договор с НЗОК по КПр 3 и КПр 4. 7.14. С увеличението на сумата за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка по предходната точка не може да се превишава размера на действителните разходи на лечебното заведение, както и определените по реда на чл. 4, ал. 4 средства за болнична медицинска помощ за конкретния месец. 7.15. НС на НЗОК след запознаване с представените мотиви от лечебното заведение може да разреши увеличение на средствата за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка за конкретния месец. 7.16. Изплатените средства за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка по реда на тази методика на изпълнители на болнична помощ се разпределят в рамките на утвърдените параметри на ЗБНЗОК за 2020 г. за съответния вид дейност.;

- нормата на чл. 8, в която е предвидено, че методика за определяне на размера на сумите за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка на изпълнителите на специализирана извънболнична медицинска помощ (СИМП) и медико-диагностични дейности (МДД): 8.1. Право на заплащане за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка има изпълнител на СИМП и/или МДД в случай, че стойността на отчетената дейност за съответния месец за 2020 г. е по-малка от 85% от базисната стойност за дейност за 2020 г. 8.2. Базисната стойност за дейността за 2020 г. е равна на стойността на отчетената дейност от изпълнителя на СИМП и/или МДД за месец януари 2020 г. 8.3. В случай, че даден изпълнител на СИМП и/или МДД не е осъществявал дейност през месец януари 2020 г., базисната стойност за дейността за 2020 г. се определя като средноаритметична от стойността на дейността му за периода февруари – март 2020 г. 8.4. Конкретният размер на сумата за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка за даден месец за всеки изпълнител на СИМП и/или МДД е в размер на разликата между 85% от базисната стойност на дейността за 2020 г. и стойността на отчетената дейност за съответния месец на 2020 г.; 8.5. РЗОК определя размера на сумата за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка за всеки изпълнител на СИМП и/или МДД. РЗОК не определя сума за неблагоприятни условия на работа за ИМП, които са посочили, че не желаят да получават такива суми. 8.6. Общият размер на средствата за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка и разпределението им по РЗОК се утвърждават от НС на НЗОК. 8.7. Изплатените средства за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка по реда на тази методика на изпълнители на СИМП и МДД се разпределят в рамките на утвърдените параметри по ЗБНЗОК за 2020 г. за съответния вид дейност.

В горната насока следва да се отчетат измененията на Методиката от 16.02.2021 г. и 30.06.2021 г., където е предвидено, че:

- правилото на чл. 7а.1., според което право на допълнителни трудови

възнаграждения за наетия персoна имат лечебни заведения, сключили договор с НЗОК, където персоналът задължително е извършвал пряко дейностите по наблюдение, диагностика и лечение на пациенти с доказан SARS-CoV-2; Съответно след изменението от 31.06.2021 г. – правото на средства за допълнителни трудови възнаграждения на наетият персонал имат лечебни заведения, сключили договор с НЗОК, съобразно посоченото в изменени текст.

- нормата на чл. 8г., според която, изпълнителите на СИМП (МЦ/ДКЦ) получават месечно възнаграждение за поставени дози препоръчителна ваксина срещу COVID-19, след изчисляване на общата сума, според броя на поставените от тях ваксини през изработен календарен месец, подадени в НЗИС. Сумите се получават след подписване на анекс към договора със съответното лечебно заведение и представени първични счетоводни справки.

Съдът, като извърши граматическо, систематично и телеологическо тълкуване на посочените норми, счита, че същите не са относими към трудовото възнаграждение на ищеца. Легитимирани да получават съответните парични средства са лицата – изпълнители на медицинска помощ, но не пряко техният персонал. В тази насока, съдът взема предвид факта, че от писмото от НЗОК се установява, че на ответника са изплащани единствено суми по чл. 8 от Методиката, но не и суми по останалите норми, които средства са целеви. Тоест, такива за дейностите предвидени в Методиката, който се изплащат на изпълнителите на медицинска помощ по съответния предвиден ред. Те не могат да бъдат разходвани от ответника по негово усмотрение, а единствено с оглед предвиденото и при спазване на съответните процедури. В този смисъл, на ищеца не се дължат суми преизчислени по Методиката – същата касае единствено съответните лечебни заведения и заведения за доболнична помощ. Обстоятелството, че заключението на ССЧЕ е направило принципно правилни изчисления е свързано с факта, че вещото лице е взело предвид правилата на Методиката с оглед формулираните по делото задачи, но дали изобщо правилата на Методиката са приложими по отношение на ищеца е правен въпрос на който вещото лице не може да даде отговор. В случая с оглед извода на съда за неприложимост на правилата на Методиката по отношение на ищеца и с оглед факта, че от кредитираното заключение на ССЧЕ се установява, че всички други суми по договора и допълнителното споразумение са изплатени, то следва да се направи извод, че искът за незаплатено трудово възнаграждение е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

С оглед на горното трябва да се изясни и въпросът, че принципно активно материално легитимиран да претендира суми по Методиката е ответника, но срещу НЗОК. В тази насока активната материална легитимация произтича от факта не, че едно лице е било лекар и е предоставяло медицинска помощ, а от качеството изпълнител на медицинска помощ по смисъла на чл. 58 ЗЗО.

За пълнота е необходимо да се отбележи, че ако ищецът твърди, че работодателят недобросъвестно не е изпълнил изискванията по методиката, поради което не са изплатени съответните възнаграждения, то това би обусловило иск с друго правно основание, който не следва да се обсъжда в настоящото производство.

Претенцията за заплащане на мораторна лихва върху главницата е обусловена от изхода на производството по главния иск. След като неоснователен е главния (обуславящият) иск, то такъв се явява и акцесорния (обусловения) иск. Следователно, претенцията за мораторна лихва е неоснователна и следва да бъде изцяло отхвърлена.

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира разноси разполага само ответника. Последният е поискал присъждането на деловодни разноси, като е доказал, че реално е сторил такива, поради което и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК следва да му се присъди сумата от сумата от 4492,57 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение и деловодни разноси за първоинстанционното производство.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените иски от АЛ. С. К., ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр., ап. 3 **срещу** „МДЙ“ ЕООД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр., за заплащане на основание чл. 128, т. 2 КТ и чл. 245, ал. 1 КТ, във вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, на **сумата от 31697,75 лева**, представляващи незаплатено трудово възнаграждение по Трудов договор № 36/02.05.2007 г. и допълнително споразумение от 30.03.2021 г. за периода от м.03.2020 г. до м.09.2021 г., както и **сумата от 2961,25 лева**, преставляващи мораторна лихва върху главницата за периода от 01.04.2020 г. до 01.12.2021 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК АЛ. С. К., ЕГН: *****, **да заплати на** „МДЙ“ ЕООД, ЕИК:, **сумата от 4492,57 лева**, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение и деловодни разноси за първоинстанционното производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщението пред Софийски градски съд с въззивна жалба.

Препис от решението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____